

Deel 2 van de reeks NBN EN 1463 beschrijft de methoden voor in situ beproeving om vergelijkbare en reproduceerbare resultaten te bekomen.

De norm bepaalt de algemene eisen voor de proeflocatie en in het bijzonder:

- geometrische eisen;
- minimale verkeersbelasting (aantal en soort van voertuigen);
- asfaltverharding in goede staat.

Bovendien moet een rapport worden opgesteld over de klimatologische parameters tijdens de beproevingsperiode.

Er moeten vijftig reflectoren met een welbepaalde kleur worden gebruikt. De norm bepaalt ook hoe de reflectoren in het wegdek moeten worden aangebracht.

Naar gelang van het type van reflector (tijdelijk of permanent) bedraagt de beproevingsduur vier maanden of een jaar. De periode van het jaar waarin de proeven worden uitgevoerd, mag in principe vrij worden gekozen.

Na afloop van de beproevingsduur vindt een visuele beoordeling plaats:

- bij daglicht om eventuele schade of losgekomen reflectoren vast te stellen;
- 's nachts om naar gelang van het type van reflector de reflectie te beoordelen onder invallend licht van een voorgeschreven lichtbron op een voorgeschreven afstand.

Uit de reeks die deze initiële beoordeling heeft doorstaan, worden volgens een voorgeschreven methode een aantal reflectoren geselecteerd voor fotometrische beproeving. Nachtzichtbaarheid en voor tijdelijke reflectoren ook dagzichtbaarheid worden volgens NBN EN 1463 gemeten.

Uitgaande van de resultaten van deze twee opeenvolgende beoordelingen (initiële en fotometrische beproeving) van de in situ prestaties, worden reflectoren in drie soorten van klassen (S, R en D) ingedeeld, met elk nog een eigen onderverdeling:

- klassen S0 tot S3 zijn een maatstaf voor de mechanische prestaties na de initiële beoordeling;
- klassen R0 tot R4 zijn een maatstaf voor de nachtzichtbaarheid;
- klassen DV0 tot DV1 zijn een maatstaf voor dagzichtbaarheid.

Referenties

- NBN EN 1463-2:2000 – Road marking materials – Retroreflecting road studs – Part 2: Road test performance specifications